

[Wølgaard]

Det kunne måske være et fremskridt, at man så vil tage en vis del af det nuværende radiatoråds kompetence væk fra denne partipolitisk dominerede bestyrelse og give det til et repræsentantskab. Men hvilket repræsentantskab? Ærlig talt, er det ikke for løst, man har tegnet skitsen til dettes sammensætning i forslaget til folketingsbeslutning? Lytter- og seerorganisationerne skal med, og det skal folkelige og kulturelle organisationer »m.v.« også. Frihåndstegningen gør det svært at tage stilling, for man kan jo ikke med vished bedømme tyngdepunktets placering.

Men ærlig talt, organisationstilbedelsen forekommer lidet tiltalende og alt andet end nærdemokratisk, medmindre man skal tage meget højtideligt, hvad der står i teksten under bemærkningerne til forslaget, nemlig at alle sider inden for vort kulturelle og folkelige liv skal repræsenteres i dette repræsentantskab. Hvis man nu tog det for dets fulde pålydende, ville det indebære, at repræsentantskabet skulle sammensættes af enhver seer og lytter. Hvordan de radikale så får dem kaldt sammen til et månedligt møde, er jo nok et problem, som ikke er overvejet til ende, for så vidt har man nok alligevel heller ikke tænkt sig at bemærkningerne skulle realiseres.

Men begynder man at skære fra, får man også skævheder. Men i stedet for disse skævheder og i stedet for det pingstyre, vi har i øjeblikket, og som de radikale foreslår erstattet med et pongstyre, vil retsforbundet det direkte forbrugerstyre. Det er det eneste rimelige, at det bliver lytterne og seerne, der får indflydelsen.

Opdelingen af Danmarks Radio i to sektorer kan der måske nok være grund til at overveje nærmere. Vi erkender, at der er positive erfaringer hermed i Storbritannien, og at der også iblandt har været nogle positive erfaringer med etableringen af den særlige provinstjeneste i Danmarks Radio. Derfor kan der være grund til at gå videre ad den vej, i hvert fald at overveje det.

Der er fremskridt i forslaget gående i retning af, at folketingsmedlemmer ikke længe skal sidde i Danmarks Radios styrelse, men den partipolitiske indflydelse gør man alligevel ikke op med, tværtimod. Der er fremskridt i retning af, at man tilstræber en klarere ansvarsfordeling, men uklarhederne forekommer klarere end klargørelserne med

forslaget. Man ændrer lidt på klageproceduren, men ændrer ikke på, at radionævnet er udpeget af en politisk instans.

Den ros, dette forslag fremfor alt skal have, er den, at det egentlig er bedre i sit sigte end det forslag, regeringen har lagt frem til en alternativ radiolov, og det er ikke nogen vældig stor ros.

Waldorff (VS):

En del ordførere forsøgte ligesom at antyde over for de radikale, at det var lidt overflødigt, de havde lagt dette forslag på bordet. Det synes jeg egentlig ikke. Når ministerens forslag til en ny radiolov fik så skidt en modtagelse, som det gjorde, var det, fordi det forslag ikke indeholdt noget reelt bud på, hvordan man faktisk løser de problemer, der er i forbindelse med de stadig kraftigere forsøg på at få radioen under politisk kontrol. Jeg mener nok, man må sige om det radikale forslag, at det i hvert fald indeholder nogle intentioner i retning af at vanskeliggøre den direkte politiske styring af radioen.

VS er enig i det grundlæggende princip for styrelsen af Danmarks Radio, at man laver en opdeling imellem en bestyrelse, som det hedder her i det radikale forslag, og et repræsentantskab, og stort set synes jeg, den opgavefordeling, der er ridset op her, imellem bestyrelse og repræsentantskab, virker ret rimelig.

Men jeg har også nogle indvendinger. F. eks. mener jeg, det er en alvorlig svækkelse af bestyrelsen, at der skal sidde 4 medlemmer udpeget af folketinget; jeg ville foretrække en model, der gik på, at ingen folketingsudpeget politiker bliver placeret i bestyrelsen, men at man nok kunne tænke sig, at de politiske partier blev repræsenteret i repræsentantskabet, f. eks. altså igennem én repræsentant for hvert parti eller, hvis man synes, det for meget ligner demokrati, så igennem en 17 mands udpegning. Pointen i dette er, at det radikale forslag ikke indeholder den reelle adskillelse imellem lovgivende og udøvende magt, som man siger man faktisk tilstræber. Jeg mener, det er en ligegyldig formalitet, at det ikke er medlemmer, der sidder i folketinget; de er stadig væk lige afhængige af de partier som modparten. Vi vil altså gerne gå ind i en diskussion om den styringsmæssige side.